

en særlig tilladelse fra politiet til, at virksomhedens personale foretager disse eftersyn, jf. herved også § 6, stk. 1, i lov om vagtvirksomhed. En sådan ordning vil kunne tjene til at imødegå de mere principielle betænkeligheder, der umiddelbart kan knytte sig til en udvidelse af den personkreds, der kan foretage eftersyn af den nævnte karakter.

Til nr. 11

Ændringen vedrører kun paragraffens nummerering og henvisningen heri til § 70 b.

Til nr. 12 og 17

Forslaget om indførelse af en morarente på 1,3 % månedlig regnet fra forfaldsdagen er begrundet i et ønske om at tilvejebringe direkte hjemmel for Statens Luftfartsvæsen til at anvende en rentesats og et begyndelsestidspunkt for renteberegningen, som afviger fra renteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 583 af 1. september 1986. Samtidig harmoniseres luftfartsvæsenets rentesatser således, at de bliver ens for flyvepladsafgifter, en-route afgifter og gebyrer for certifikater m.v.

Bestemmelsen svarer til den, der anvendes i anden lovgivning, som fraviger renteloven, f.eks. § 12, stk. 2 og 3 i lov om vægtafgift af motorkøretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 578 af 1. august 1991 og § 63, stk. 2, i kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 595 af 15. august 1991.

Da luftfartslovens § 71, stk. 1, gælder med hensyn til alle flyvepladser vil den foreslåede bestemmelse om morarenter m.v. for flyvepladsafgifter kunne anvendes, også for så vidt angår andre flyvepladser end statens.

Forslaget om hjemmel til fastsættelse af gebyr for erindringsskrivelser vedrørende betaling af afgifter påregnes udmøntet bl.a. i Gebyrreglement for Statens Luftfartsvæsen. Gebyret forventes fastsat til 50 kr., hvorved det vil komme til at svare til det beløb, der p.t. gælder for andre ministeriers områder, jf. f.eks. Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 635 af 6. september 1991 om gebyr for erindringsskrivelser og foreløbige fastsættelser.

Til nr. 13 og 18

Forslagene er en konsekvens af forslagene i resp. nr. 12 og 17.

Til nr. 14

Ved gennemførelsen pr. 1. januar 1993 af de tre EF-forordninger af 23. juli 1992, der udgør den såkaldte 3. liberaliseringspakke for luftfarten i EF (2407/92/EØF om udstedelse af licenser til luftfartselskaber, 2408/92/EØF om EF-luftfartsselskabers

adgang til luftruter inden for Fællesskabet og 2409/92/EØF om billetpriser og rater inden for luftfart), bortfalder de enkelte medlemsstaters ret til at opretholde egen luftfartspolitik, for så vidt angår erhvervmæssig transport af passagerer, post og fragt (d.v.s. rute-, charter- og taxaflyvning).

Det vil for Danmarks vedkommende betyde, at trafikministeren ikke på disse områder kan benytte den hjemmel, som findes i luftfartslovens kapitel 7 til at opstille krav, som et luftfartsselskab skal opfylde for at få tilladelse til at udføre flyvning af den nævnte art, og til efter en vurdering af behovet for flyvninger at give eller nægte tilladelse til beflyvning af bestemte ruter samt til at opstille vilkår for flyvningen, herunder godkendelse af billetpriser med tilhørende vilkår.

Da de nugældende bestemmelser i lovens kapitel 7 imidlertid fortsat skal anvendes på luftfart mellem Danmark og lande uden for EF samt på andre former for luftfart og flyvevirksomhed end den, der er omfattet af EF-bestemmelserne, eller som vedrører områder, hvor EF-bestemmelserne stiller medlemsstatene frit, er det alene påkrævet at indføre en bestemmelse, hvorefter kapitel 7 ikke finder anvendelse, når andet følger af EF-forordninger.

Til nr. 15

Forslaget skal sikre, at Statens Luftfartsvæsen har udtrykkelig hjemmel til at undersøge, om forsendelser af farligt gods opfylder vilkårene efter Trafikministeriets bekendtgørelse nr. 98 af 17. marts 1977 om transport af eksplosive stoffer, krigsmateriel og krigsamfundation m.v. med civile luftfartøjer samt i Trafikministeriets bekendtgørelse nr. 737 af 17. november 1989 om lufttransport af farligt gods.

En sådan undersøgelse af luftforsendelser er et naturligt led i det tilsyn, som luftfartsvæsenet fører til sikring af luftfarten på samme måde som undersøgelser af luftfartøjer efter luftfartslovens § 29 til kontrol af luftdygtighed og efter § 89 til kontrol af certifikater og andre luftfartsdokumenter.

DSB har i § 18 i lov om DSB, jf. lovbekendtgørelse nr. 352 af 29. maj 1990 en lignende hjemmel til at undersøge, om jernbanesendinger opfylder de gældende regler, ligesom politiet har hjemmel til at foretage tilsvarende undersøgelser, f.s.v. angår forsendelser, der transporteres ad vej, jf. bekendtgørelse nr. 2 af 2. januar 1985 om national vejtransport af farligt gods og bekendtgørelse nr. 162 af 26. april 1985 om international transport af farligt gods ad vej.

Til nr. 16